

พฤติกรรมการออมของบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา

SAVING BEHAVIOR OF EMPLOYEES

AT THE EDUCATIONAL TECHNOLOGY CENTER

นิตยา เบญจรงค์พันธ์

สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

ผู้รับผิดชอบบทความ

Nittaya Benjarongkapan

Email: nit4132001@yahoo.com

Department of Finance and Banking, Faculty of Business Administration,

Ramkhamhaeng University, Thailand.

Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการออมของบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา และเพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาจำนวน 121 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับการทดสอบสมมติฐานผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ t-test และ ANOVA หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยการใช้วิธีของ LSD

ผลการศึกษา พบว่า บุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน สถานภาพต่างกัน รายจ่ายเฉลี่ยเดือนต่างกัน ภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนต่างกันและจำนวนผู้พึ่งพาในครอบครัว ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ บุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา ที่มีเพศต่างกัน อายุต่างกันรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันอายุการทำงานต่างกัน และระดับตำแหน่งงานต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมไม่ต่างกัน

คำสำคัญ : พฤติกรรมการออม, บุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the saving behavior of employees at the Educational Technology Center and to study the saving of personnel at the Educational Technology Center classified by personal factors. The sampling group was used in this research was 121 employees at the Educational Technology Center and using questionnaire as a survey tool for collecting data. Then the collected data were analyzed in term of frequency, percentage, mean and standard deviation. Moreover, hypothesis was tested with t-test and one-way ANOVA statistics, if the differences were found, they would be analyzed in pair by LSD method.

The results of the hypothesis test found that the difference of educational levels, statuses, monthly average expenses, monthly debt payments and numbers of the dependant affecting the saving behavior of employees at the Educational Technology Center with the significant level 0.05. However, difference of sexes, ages, monthly average incomes, working ages and job positions were not affected the saving behavior of employees at the Educational Technology Center.

Keyword: Saving Behavior, Employees at the Educational Technology Center

บทนำ

เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มหดตัวในปี 2563 จากการระบาดของ COVID-19 ที่ส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจและการลงทุนภาคเอกชน รวมถึงการผลิตและการส่งออก จนทำให้เศรษฐกิจหลายประเทศโดยเฉพาะกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมหลักมีแนวโน้มเข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจถดถอยในปี

ในยุคเศรษฐกิจตกต่ำเช่นปัจจุบัน การออมเงิน ถือเป็นเรื่องสำคัญที่ไม่ควรมองข้าม ซึ่งพวกเราทุกคนต่างก็รู้ขั้นตอนในการออมเงินกันดีอยู่แล้ว อาจได้แรงบันดาลใจจากบรรดามหาเศรษฐี และนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จหลายคน และเก็บมาเป็นแบบอย่าง พื้นฐานแห่งความสำเร็จของพวกเขาเริ่มต้นมาจากการออมนั่นเอง ถ้ามีความคิดที่อยากจะลงทุนทำธุรกิจอะไรสักอย่าง อาจจะเริ่มต้นด้วยการกู้เงินกับสถาบันการเงินต่างๆ เพราะโอกาสในการสร้างธุรกิจล้วนมีความเสี่ยงและอาจประสบปัญหาในด้านต่างๆได้สารพัด ดังนั้นควรจะมีเงินออมสักก้อนหนึ่งเพื่อเก็บไว้ประดับประดาตนเองในยามฉุกเฉิน และต่อให้ได้รับผลกำไรจากธุรกิจนั้นๆแล้ว ก็ควรออมต่อไป เพื่ออนาคตทางการเงินที่ดีการออมจะประสบความสำเร็จไม่ได้เลยถ้าขาดการวางแผน

ดังนั้นเพื่อความมั่นคงของชีวิตบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา จึงเห็นความสำคัญของการออมในรูปแบบต่าง ๆ การประมาณค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน จำนวนเงินที่เหลือจากรายรับ แนวคิดในเรื่องของการ

ออมเงิน โดยจะมีขอบเขตครอบคลุมเฉพาะบุคลากรของศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา งานวิจัยฉบับนี้จึงมุ่งเน้นศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อนำผลไปใช้ในการกระตุ้นให้เกิดการออมให้มากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ขอบเขตของงานวิจัย

1. ขอบเขตของประชากร

ประชากรในการวิจัย คือบุคลากรประเภท ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการที่ปฏิบัติงานที่ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา จำนวน 160 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 121 คน

2. ด้านเนื้อหา เป็นข้อมูลพฤติกรรมการออมของบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาที่แบ่งระดับปฏิบัติตาม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปริมาณการออม ด้านรูปแบบการออม ด้านวัตถุประสงค์การออม

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล แบ่งเป็น เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน จำนวนผู้พึ่งพาในครอบครัว จำนวนอายุการทำงาน และระดับตำแหน่งงาน

2. ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่ พฤติกรรมการออมของบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา ในด้านปริมาณการออม ด้านรูปแบบการออม ด้านวัตถุประสงค์การออม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานนำผลการศึกษามาใช้ในการส่งเสริมให้บุคลากร มีจัดการทางการเงินที่ดี และมีการออมเงินเพื่อใช้ในยามจำเป็นและเป็นค่าใช้จ่ายในอนาคต
2. เพื่อให้ทราบพฤติกรรมการออมของบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับปริมาณการออม

กมลชนก ไพโรจน์ (2554) ระดับการออม หมายถึง จำนวนออมโดยเฉลี่ยต่อเดือนของบุคลากร ในหน่วยงานส่วนกลางสังกัดกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง เป็นจำนวนเงินออมส่วนที่เหลือจากรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนหักด้วยรายจ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือนปรารถนาเหล่าคนดี (2558) 1) ทฤษฎีการออมกับกระแสรายได้และ

รายจ่ายการออมนั้นมีความสัมพันธ์กับรายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้จริงกับการบริโภคเมื่อได้รับรายได้มาแล้ว เมื่อทำการหักภาษีออกรายได้ดังกล่าวถือเป็นรายได้ที่สามารถนำไปจับจ่ายใช้สอยได้จริงและจัดสรรรายได้ส่วนนี้ไปใช้เพื่อการบริโภคส่วนที่เหลือจากการบริโภคจึงค่อยทำการเก็บออมไว้เป็นเงินสะสม 2) ทฤษฎีการออมกับระดับราคาระดับราคาเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมถ้าระดับราคาสินค้าสูงขึ้น จำนวนเงินเท่าเดิมการซื้อสินค้าได้ลดลงดังนั้นการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคที่แท้จริงจะลดลงหรือการออมที่แท้จริงจะเพิ่มสูงขึ้นการออมที่แท้จริงก็ยังคงเพิ่มขึ้นได้ตราบดีที่การใช้จ่ายอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้นช้ากว่าการเพิ่มขึ้นของระดับราคาสินค้าส่วนอีกเหตุผลหนึ่งก็คือหากผู้บริโภคคาดว่าระดับราคาสินค้าจะเพิ่มขึ้นอย่างถาวรเป็นระยะเวลานานก็คาดเดาได้ว่าในอนาคตระดับราคาสินค้าจะยิ่งเพิ่มสูงขึ้นจึงทำให้ผู้บริโภคใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคในปัจจุบันมากขึ้นส่งผลให้ปริมาณการออมลดลง 3) ทฤษฎีการออมกับอัตราดอกเบี้ยหากพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการออมกับรายได้เป็นหลักแล้วอัตราดอกเบี้ยก็ส่งผลต่อปริมาณการออมด้วย 4) ทฤษฎีการบริโภคแบบวงจรชีวิต เป็นการตัดสินใจของครัวเรือนระหว่างการบริโภคกับการออมในขณะใดขณะหนึ่งภายใต้ข้อจำกัดของรายได้หรือทรัพยากรที่คาดว่าจะได้รับตลอดชั่วอายุขัยซึ่งหมายความว่าระดับการบริโภคของครัวเรือนมิได้ขึ้นอยู่กับรายได้ในช่วงเวลาปัจจุบันเท่านั้นแต่ยังขึ้นอยู่กับรายได้ที่เขาคาดว่าจะได้รับในอนาคตอีกด้วยในช่วงอายุน้อยๆบุคคลยังมีรายได้ต่ำมีระดับการบริโภคสูงกว่าระดับรายได้หรือเรียกได้ว่าบุคคลนั้นมีการออมติดลบ หรือมีหนี้สินเกิดขึ้นแต่เมื่อบุคคลอายุมากขึ้น (อยู่ในวัยกลางคน) เขาก็จะมีรายได้สูงขึ้นหรือมีรายได้สูงกว่าระดับการบริโภคทำให้เขาสามารถออมทรัพย์ได้และบุคคลจะมีรายได้ลดลงในขณะที่การบริโภคนั้นยังคงสูงอยู่บุคคลนั้นจะมีการออมกลับมาติดลบอีกครั้ง

ดังนั้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า ปริมาณการออม หมายถึง จำนวนเงินออมที่ได้จากเงินส่วนที่เหลือหลังรายได้หลังหักรายจ่ายแล้วนำเงินแบ่งออกเพื่อให้มีสัดส่วนการออมที่เหมาะสม สมดุลกันระหว่าง รายได้ รายจ่ายการออม และปริมาณการออมจะเปลี่ยนไปตาม รายได้ รายจ่าย

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับรูปแบบการออม

กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ อ้างถึงใน ดารารัตน์ โคลิวิวัฒน์ (2558) รูปแบบการออมเพื่อการเกษียณของไทยปัจจุบันได้ขยายขอบเขตความคุ้มครองครอบคลุมประชากรโดยทั่วไปนอกเหนือจากข้าราชการ เพื่อสร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเองในวัยเกษียณให้แก่ประชาชนตามทฤษฎีระบบเงินออมของธนาคารโลก โดยเฉพาะกลุ่มข้าราชการซึ่งสามารถเข้าถึงระบบบำนาญที่เป็นหลักประกันได้ทั้งนี้กองทุนการออมเพื่อการเกษียณของประเทศไทยมีดังนี้ 1) กองทุนประกันสังคม 2) กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ 3) กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ 4) กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ 5) กองทุนการออมแห่งชาติ

ดารารัตน์ โคลิวิวัฒน์ (2558) รูปแบบของการออม 1) เงินฝากธนาคาร 2) เงินฝากสหกรณ์ 3) กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ 4) กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ 5) กรมธรรม์ประกันชีวิต 6) ซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อ้างใน นเรศ หนองใหญ่ (2560) ได้จัดรูปแบบการออมเป็นหลายประเภทดังนี้ 1) การออมในรูปแบบทรัพย์สินถาวร 2) การออมในรูปแบบทรัพย์สินในทางการเงินเป็น

อีกรูปแบบหนึ่งของการออมก็คือการเก็บเงินเป็นทรัพย์สินในทางการเงิน 3) การออมในสถาบันการออมได้แก่ ธนาคารพาณิชย์บริษัทเงินทุนเป็นสถาบันการออมอยู่ในรูปแบบของตัวสัญญาใช้เงินสหกรณ์ออมทรัพย์บริษัท ประกันชีวิตธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เกษตรธนาคารอาคารสงเคราะห์ และกองทุนบำเหน็จบำนาญ สุภวรรณ มณีพันธุ์วงศ์ อ่างใน อนงนาฏ ศุภกิจฉนิชกุล (2558) ประกอบด้วย 3 รูปแบบซึ่งแต่ละแบบได้ผลตอบแทนที่ต่างกันออกไปได้แก่ 1) การออมในรูปแบบของสินทรัพย์ถาวรมี 2) การออมในรูปแบบทรัพย์สินทางการเงิน 3) การออมเงินฝากที่สถาบันทางการเงินต่างๆ กัญญารัตน์ วงษ์ชมภู อ่างใน มงคลชัย จำรูญ (2560) รูปแบบการออมสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม 1) การออมในรูปสินทรัพย์ทางการเงิน เป็นการออมไว้ในรูปแบบสินทรัพย์ทางการเงินในสถาบันการเงิน 2) การออมในรูปสินทรัพย์อื่นๆ เช่น ซื้อเครื่องประดับ ของมีค่า ศิริมา วิทยา (2558) รูปแบบการออมแบ่งเป็น 1) การออมในรูปสินทรัพย์ที่ดินบ้านอาคารสิ่งปลูกสร้าง ทรัพย์สินประเภททุนเช่นเครื่องจักร ทองคำอัญมณี 2) การออมในสถาบันการเงินฝากออมทรัพย์ฝากประจำการทำประกันชีวิตธนาคารพาณิชย์สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) ได้แก่ธนาคารออมสินธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ธนาคารอาคารสงเคราะห์ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

ดังนั้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า รูปแบบการออม หมายถึง นำเงินมาสะสมไว้ในรูปแบบต่างๆ ทั้งที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการเงิน ได้แก่ เงินฝากธนาคาร เงินฝากสหกรณ์ออมทรัพย์กองทุนต่างๆ ธรรมเนียมประกันชีวิต ซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ สลากออมสินสลากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส) พันธบัตรรัฐบาล เป็นต้น และที่ไม่เกี่ยวข้องกับสถาบันการเงิน ได้แก่ เก็บเงินสดไว้ในมือสมาชิกฌาปนกิจ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกองทุนประกันสังคมการให้กู้ยืมโดยมีสัญญาผูกมัดต้องตามกฎหมาย การให้กู้ยืมโดยไม่มีสัญญาผูกมัดต้องตามกฎหมายสินทรัพย์ถาวร เช่น ที่ดิน บ้าน อาคารที่อยู่อาศัยสินทรัพย์มีค่า เช่น ทองคำ อัญมณี ของมีค่าอื่นๆ เช่น เล่นแชร์ เป็นต้น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การออม

วเรศ อุปปาตติ อ่างใน นเรศ หนองใหญ่ (2560) Keynes ได้กล่าวไว้ว่า คนจะมีความต้องการถือเงินหรือเก็บเงินไว้เพื่อวัตถุประสงค์ 3 ประเภทคือ 1) ความต้องการถือเงินไว้เพื่อจับจ่ายใช้สอย 2) ความต้องการถือเงินไว้เพื่อยามฉุกเฉิน 3) ความต้องการถือเงินไว้เพื่อเก็งกำไร วิไลลักษณ์ ไทยอุสุห์ อ่างถึงใน นเรศ หนองใหญ่ (2560) เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามชรา เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน ในยามที่เกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝัน เพื่อไว้ใช้จ่ายสำหรับการศึกษา เพื่อไว้ใช้จ่ายในการซื้อที่อยู่อาศัย เพื่อซื้อเครื่องมือใช้ในการประกอบอาชีพ เพื่อไว้ใช้จ่ายในการซื้อสินค้าถาวร เพื่อให้ได้มาสำหรับหลักประกันบางอย่าง เพื่อหาผลประโยชน์ผลประโยชน์ เพื่อจัดตั้งธุรกิจเพื่อใช้จ่ายในการซื้อเครื่องประดับ เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมทางด้านสังคม เพื่อเก็บไว้เป็นมรดกของบุตรหลาน เพื่อไว้ใช้จ่ายในกิจกรรมอื่นๆ นเรศ หนองใหญ่ (2560) สรุปได้ว่าการออมทรัพย์ของแต่ละบุคคลนั้นมีเหตุผลที่แตกต่างกันไปซึ่งเหตุผลหลักที่สำคัญของการออมก็คือ การเก็บไว้เพื่อใช้จ่ายในอนาคตตนเอง โสภณ โรจนธำรง อ่างใน นเรศ หนองใหญ่ (2560) พบว่า วัตถุประสงค์ในการออมของครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการออมเพื่อการศึกษา รองลงมาเก็บออมเพื่อไว้ใช้จ่ายในยามป่วยไข้หรือชรา และเพื่อหา

ผลประโยชน์ กัญญารัตน์ วงษ์ขมภู อ่างใน มงคลชัย จำรูญ (2560) ได้ระบุวัตถุประสงค์การออม มีดังต่อไปนี้ เพื่อใช้ในยามชรา เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน เพื่อใช้จ่ายสำหรับการศึกษาทั้งของตนเองในระดับที่สูงขึ้น หรือสำหรับบุตรหลาน เพื่อใช้จ่ายสินค้าหรือที่อยู่อาศัย เพื่อหลักประกันในอนาคต เพื่อหาประโยชน์และรายได้ เพื่อกิจกรรมทางสังคม เพื่อใช้เป็นทุนในการประกอบธุรกิจส่วนตัว เพื่อกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การพักผ่อนท่องเที่ยว

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ในการออม หมายถึง เหตุผลของการเก็บเงินไว้ใช้ในอนาคต ได้แก่ เพื่อใช้จ่ายในยามชรา เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน ในยามที่เกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันมาก่อน เช่น เกิดอุบัติเหตุ การเจ็บไข้ได้ป่วย เพื่อใช้ในการศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาสำหรับตนเองหรือสำหรับบุตรหลานก็ได้ เพื่อไว้ใช้จ่ายในการซื้อที่อยู่อาศัย เพื่อซื้อเครื่องมือใช้ในการประกอบอาชีพ เพื่อไว้ใช้จ่ายในการซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกในการครองชีพ เพื่อให้ได้มาสำหรับหลักประกันบางอย่าง ได้แก่ การประกันชีวิต ประกันภัย ประกันอุบัติเหตุ เพื่อการลงทุนที่ได้ผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ย เงินปันผล และส่วนลด เพื่อใช้ในการประกอบธุรกิจ เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมทางด้านสังคม เช่น ทำบุญ เพื่อเก็บไว้เป็นมรดกของบุตรหลาน เพื่อไว้ใช้จ่ายในกิจกรรมอื่นๆ เช่น ท่องเที่ยว เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ลลิตทิพย์ หาคำ (2562) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ต่างกัน ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการออมที่ไม่ต่างกัน ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือนและจำนวนคนที่ผู้ต้องดูแลที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการออมที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทำการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยด้านผลตอบแทน ปัจจัยด้านความเสี่ยง และปัจจัยด้านการสื่อสารทางการตลาด มีผลต่อพฤติกรรมการออมทั้งทางด้านจำนวนเงินออม วัตถุประสงค์ในการออม และรูปแบบการออม

วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์ และธนภรณ์ เนื่องพล (2561) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของผู้สูงอายุในอำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า 1) พฤติกรรมการออมของผู้สูงอายุ มีการออมในรูปแบบทรัพย์สินถาวร ได้แก่ บ้านหรือที่ดิน และมีทรัพย์สินทางการเงิน เช่น เงินฝากในธนาคาร ซื้อสลากออมสิน การทำประกันชีวิตและการออมผ่านสหกรณ์ออมทรัพย์ โดยจะออมมาตั้งแต่เริ่มทำงานเนื่องจากผู้สูงอายุแต่ละรายมีจำนวนรายรับและรายจ่ายไม่เท่ากัน ทำให้มีความสามารถในการออมแตกต่างกันไป 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของผู้สูงอายุ พบว่า ดอกเบี้ยจากการฝากเงินในธนาคารไม่ใช่สิ่งจูงใจ แต่ที่ออมก็เพราะสถาบันการเงินมีความมั่นคง เชื่อถือได้ ส่วนการทำประกันชีวิตจะได้รับความคุ้มครองหรือผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ที่ตนทำไว้ เป็นหนึ่งในการวางแผนการเงินเพื่อป้องกันความเสี่ยงส่วนบุคคลทั้งในเรื่องชีวิต สุขภาพและทรัพย์สิน ในส่วนของผู้สูงอายุที่ซื้อสลากออมสิน เมื่อฝากครบกำหนดสามารถถอนและได้รับดอกเบี้ยตามที่ธนาคารกำหนดไว้ การที่ผู้สูงอายุมีการวางแผนสำหรับการออมในอนาคต เพราะ ต้องการให้ลูกหลานสบายแม้ว่าจะเสียชีวิตไป และออม

ไว้ใช้ยามฉุกเฉินหรือเจ็บป่วย เพื่อให้คุณสามารถใช้ชีวิตบั้นปลายได้อย่างมีความสุข โดยที่ไม่ต้องพึ่งพาลูกหลาน ผู้สูงอายุส่วนใหญ่จะเลือกออมในสถาบันการเงินที่เชื่อถือได้เพราะมีความปลอดภัยและมั่นคง

เบญญาภา สุขนีก (2561) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานธนาคารในกรุงเทพมหานครผลการศึกษาวุฒิกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมพบว่า พนักงานธนาคารในกรุงเทพมหานครมีจุดมุ่งหมายหลักเป็นการออมเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน

ไกรวิชญ์ ประชุมพันธ์ และคณะ (2561) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของผู้บริโภคเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออม ได้แก่ รายได้ และค่าใช้จ่าย มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ปรารธนา หลีกภัย (2563) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดตรัง พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดตรังส่วนใหญ่มีรูปแบบการออมคือ การออมในรูปเงินสดไว้กับตนเอง และวัตถุประสงค์ของการออมคือ เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน ปัจจัยรายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออมรวมของนักศึกษาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.00 และรายจ่ายต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินออมรวมของนักศึกษาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

มุกดา โคหวกุล (2558) ศึกษาเรื่อง การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรูปแบบการออมมากที่สุดคือ มีบัญชีเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์ (ทั้งออมทรัพย์และฝากประจำ) เหตุผลหลักในการออม คือ เพื่อไว้ใช้ยามฉุกเฉิน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ การศึกษา และรายได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออม ทุกด้าน ยกเว้น ด้านอายุ สถานภาพ และรายจ่ายที่ไม่มีความ สัมพันธ์กับพฤติกรรมการออม ด้านสัดส่วนเงินออมและผู้มีส่วนตัดสินใจในการออม ส่วนด้านเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมในทุกด้าน ยกเว้น ด้านจำนวนเงินออม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการเก็บข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง ซึ่งเป็นการวิจัยโดยไม่มีการจัดการกระทำหรือควบคุมตัวแปรใด ๆ ซึ่งเป็นการศึกษาตามสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่จริงโดยไม่มี การเปลี่ยนแปลงใด ๆ เป็นการเก็บข้อมูลเพียงครั้งเดียว โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา ซึ่งมีทั้งหมด 160 คน กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 121 คน ซึ่งมีตำแหน่งงานเป็น ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ โดยการใช้สูตรคำนวณของYamane (1973) แจกแบบสอบถาม

โดยใช้วิธีเฉพาะเจาะจง หลังจากการเก็บข้อมูลจนครบตามจำนวนแล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- ใช้ค่าร้อยละและค่าความถี่กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงกลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลแบ่งเป็น เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน จำนวนผู้พึ่งพิงในครอบครัว อายุการทำงาน และระดับตำแหน่งงาน

- ใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าเฉลี่ยในการอธิบายคุณลักษณะกับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงปริมาณ ได้แก่ พฤติกรรมการออม แบ่งเป็น ด้านปริมาณการออม ด้านรูปแบบการออม ด้านวัตถุประสงค์การออม

2. สถิติอนุมาน ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา จำแนกตาม เพศ โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติการทดสอบแบบ t-test

- เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน จำนวนผู้พึ่งพิงในครอบครัว อายุการทำงาน และระดับตำแหน่งงานโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยการใช้วิธีของ LSD

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการออมของบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา โดยรวม มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยตามลำดับได้ดังนี้ด้านปริมาณการออม ด้านวัตถุประสงค์การออม ด้านรูปแบบการออม

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมจำแนกตามปัจจัยด้านบุคคล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 บุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาที่มีเพศต่างกัน อายุต่างกัน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน อายุการทำงานต่างกัน และระดับตำแหน่งงานต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมไม่ต่างกัน

2.2 บุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน สถานภาพต่างกัน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ภาระหนี้สินต่อเดือนต่างกัน และจำนวนผู้พึ่งพิงในครอบครัวต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาพฤติกรรมการออมของบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา โดยรวม มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

1.1 ด้านปริมาณการออม มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า บุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษามีจำนวนเงินออม ซึ่งเป็นเงินส่วนที่เหลือจากรายได้หักรายจ่าย อยู่ในสัดส่วนปานกลาง ซึ่งอาจเป็นเพราะยังมีภาระค่าใช้จ่าย หนี้สิน อยู่ในปริมาณที่สูงไม่สมดุลกับรายได้ อีกทั้งบางส่วนยังมีภาระครอบครัวที่ต้องดูแล ทำให้เงินส่วนที่เหลือนำมาออมมีปริมาณไม่สูงมากนัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดารารัตน์ โคสิริวิวัฒน์ (2558) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมและรูปแบบการออมของข้าราชการ กองทัพอากาศผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการออมในภาพรวมแต่ละด้านของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับ 2 ปัจจัยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปริมาณของรายจ่ายและปริมาณของรายได้ โดยกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญปัจจัยที่เหลือในระดับปานกลางทั้งหมด คือ ปัจจัยในกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับอัตราผลตอบแทน ดอกเบี้ย ความปลอดภัยในการออม และให้ความสำคัญปัจจัยในกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมส่งเสริมการออมและการช่วยลดหย่อนภาษีมีอิทธิพลน้อยที่สุด โดยมีรายละเอียดของการให้ระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการออม วราจกานา อติศรประเสริฐ และ ศุภิญญา ญาณสมบุร์ อ้างถึงใน นเรศ หนองใหญ่ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง รายได้ส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกันจากการศึกษาข้าราชการ กรุงเทพมหานครผลการศึกษาพบว่าเมื่อข้าราชการมีรายได้เพิ่มขึ้นการออมก็จะเพิ่มขึ้นตามไปด้วยเมื่อรายได้ในแต่ละครั้งจะถูกแบ่งออกเป็นสองส่วน ถ้าไม่ได้ใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้นก็ต้องเก็บออมเอาไว้และรายได้ที่เพิ่มขึ้น

1.2 ด้านวัตถุประสงค์การออม มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า บุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา มีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการออมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน เกิดเหตุการณ์ไม่อาจคาดการณ์ได้ อาจไม่ได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ให้ครอบคลุมทุกระยะของช่วงชีวิต ซึ่งมีทั้งระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาว ซึ่งนั้นอาจส่งผลต่อการกำหนดวิธีการออมที่เหมาะสม ทำให้อาจไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งใจได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นเรศ หนองใหญ่ (2560) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยาจังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า วัตถุประสงค์ของการออมส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินและเพื่อเก็บไว้ใช้ในยามชราเกษียณอายุ และยิ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ผลการศึกษาพบว่า จุดมุ่งหมายของการออมของพนักงานบริษัทอสังหาริมทรัพย์ในภาพรวม คือ มีการออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินมากที่สุด เนื่องจากกรณีที่ต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมากโดยไม่ได้คาดหมาย

1.3 ด้านรูปแบบการออม มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า บุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาอาจไม่ได้มีความรู้กว้างขวางนักเกี่ยวกับรูปแบบการออม ซึ่งมีอยู่หลากหลายรูปแบบ

บุคลากรฯ อาจมีการออมในรูปแบบที่บุคคลทั่วไปรู้จักกันดี เพราะไม่มั่นใจว่าการออมในรูปแบบที่ตนเองไม่เข้าใจ จะให้ผลตอบแทนได้ตามที่ตนต้องการหรือไม่ และอีกส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะการออมบางรูปแบบจำเป็นต้องใช้ปริมาณเงินออมเป็นจำนวนมาก ทำให้บุคลากรไม่สะดวกและเลือกที่จะไม่ใช้วิธีการรูปแบบนั้นๆ บุคลากรส่วนใหญ่จะออมในเงินฝากธนาคารพาณิชย์ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่วไปในการฝากเงินซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของ พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ผลการศึกษาพบว่า พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ มีกรออมในสถาบันการเงินมากที่สุด สำหรับการออมในสถาบันการเงินส่วนใหญ่จะออมในรูปแบบของเงินฝากธนาคาร รองลงมา คือการออมในรูปแบบการซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตและสลากออมสิน สลาก ธกส. และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชานีเยฮ์ ช่างวัฒนกุล (2559) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชน จังหวัดสตูลผลการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการออมโดยมีวิธีการออมที่ใช้คือ ออมเมื่อเงินเหลือใช้ การออมแบบเงินฝากธนาคารเป็นรูปแบบการออมที่นิยมมากที่สุด

2. ผลการวิจัยพฤติกรรมการออมของบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศอายุระดับการศึกษาสถานภาพรายได้เฉลี่ยต่อเดือนรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน จำนวนผู้พึ่งพาในครอบครัวจำนวนอายุการทำงาน และระดับตำแหน่งงานอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 บุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาที่มีเพศต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมไม่ต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา ที่มีเพศต่างกันนั้น ไม่ได้เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการออมไม่ว่าจะเป็น ด้านปริมาณการออม ด้านรูปแบบการออม และด้านวัตถุประสงค์การออม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นเรศ หนองใหญ่ (2560) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตพื้นที่พญา เมืองพญา จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มี เพศต่างกันมีพฤติกรรมการออมไม่แตกต่างกันและยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญญาภา สุขนิ๊ก (2561) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานธนาคารในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลเรื่องเพศ แตกต่างกันส่งผลต่อการออมของพนักงานธนาคารในกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

2.2 บุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาที่มีอายุต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมไม่ต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา ที่มีอายุต่างกันนั้น ไม่ได้เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการออมไม่ว่าจะเป็นด้านปริมาณการออม ด้านรูปแบบการออม และด้านวัตถุประสงค์การออม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เบญญาภา สุขนิ๊ก (2561) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานธนาคารในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลเรื่อง อายุ แตกต่างกันส่งผลต่อการออมของพนักงานธนาคารในกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกันและ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชนิบูลย์ ลิ้มปัญญาเลิศ (2553) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่องศึกษาพฤติกรรมการออมของประชากรในชุมชนเทศบาล เมืองลพบุรี ผลการศึกษาพบว่าประชากรในชุมชนเทศบาลเมืองลพบุรีที่มีอายุแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการออมไม่แตกต่างกัน

2.3 บุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้พฤติกรรมกรรมการออมต่างกันไปเป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าบุคลากร ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันนั้น เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมกรรมการออมไม่ว่าจะเป็นด้านปริมาณการออม ด้านรูปแบบการออม และด้านวัตถุประสงค์การออม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชนิบูลย์ ลิมป์ปัญญาเลิศ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของประชากรในชุมชนเทศบาลเมืองลพบุรี ผลการศึกษาพบว่าประชากรในชุมชนเทศบาลเมืองลพบุรีที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นเรศ หนองใหญ่ (2560) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพญา จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่าระดับการศึกษาที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมกรรมการออมแตกต่างกัน

2.4 บุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาที่มีสถานภาพต่างกัน ทำให้พฤติกรรมกรรมการออมต่างกันไปเป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าบุคลากร ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา ที่มีสถานภาพแตกต่างกันนั้น เป็นตัวกำหนดพฤติกรรม กรรมการออมไม่ว่าจะเป็นด้านปริมาณการออม ด้านรูปแบบการออม และด้านวัตถุประสงค์การออม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชนิบูลย์ ลิมป์ปัญญาเลิศ (2553) ซึ่งได้ทำการศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของประชากรในชุมชนเทศบาลเมืองลพบุรี ผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมกรรมการออมของประชากรที่มีสถานภาพต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมที่ต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นเรศ หนองใหญ่ (2560) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพญา จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่าสถานภาพ ที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมกรรมการออมแตกต่างกัน

2.5 บุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมกรรมการออมต่างกันไปไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษารายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่มีต่างกันนั้น เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมกรรมการออมไม่ว่าจะเป็นด้านปริมาณการออม ด้านวัตถุประสงค์การออม ยกเว้นด้านรูปแบบการออม ที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญญาภา สุขนิ๊ก (2561) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานธนาคารในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลเรื่องรายได้จากเงินเดือนแตกต่างกันส่งผลต่อการออมของพนักงานธนาคารในกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชนิบูลย์ ลิมป์ปัญญาเลิศ (2553) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่อง ศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของประชากรในชุมชนเทศบาลเมืองลพบุรี ผลการศึกษาพบว่าประชากรในชุมชนเทศบาลเมืองลพบุรีที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันไม่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออม

2.6 บุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาที่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมกรรมการออมต่างกันไปเป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษารายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ที่มีต่างกันนั้น เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมกรรมการออมไม่ว่าจะเป็นด้านปริมาณการออม ด้านรูปแบบการออม และด้านวัตถุประสงค์การออมซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะธิดา เกตุแก้ว (2562) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดลำพูน ผลการศึกษาพบว่าประชาชนที่มีรายจ่าย

เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมที่แตกต่าง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กมลชนก ไพโรจน์ (2554) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมบุคลากรกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ผลการศึกษาพบว่า รายจ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับระดับการออม อย่างมีนัยสำคัญ

2.7 บุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาที่มีภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมกรรมการออมต่างกันเป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน ที่มีต่างกันนั้น เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการออมไม่ว่าจะเป็นด้านปริมาณการออม ด้านรูปแบบการออม และด้านวัตถุประสงค์การออม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญญาภา สุขนิก (2561) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานธนาคารในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลเรื่องหนี้สินต่อเดือนแตกต่างกันส่งผลต่อการออมของพนักงานธนาคารในกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กมลชนก ไพโรจน์ (2554) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมบุคลากรกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ผลการศึกษาพบว่า หนี้สินโดยเฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับระดับการออม อย่างมีนัยสำคัญ

2.8 บุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาที่มีจำนวนผู้พึ่งพาในครอบครัวต่างกัน ทำให้พฤติกรรมกรรมการออมต่างกันเป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาจำนวนผู้พึ่งพาในครอบครัวที่มีต่างกันนั้น เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการออมไม่ว่าจะเป็นด้านปริมาณการออม ด้านรูปแบบการออม และด้านวัตถุประสงค์การออมซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดาราภรณ์ โคสิริวิวัฒน์ (2558) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและรูปแบบการออมของข้าราชการกองทัพอากาศผลการศึกษาพบว่าจำนวนคนที่อยู่ในความดูแล มีผลต่อพฤติกรรมการออมคือ ถ้ามีคนที่อยู่ในความดูแลมากจะมีการออมน้อยและกลุ่มที่ไม่มีคนในความดูแลจะออมเงินมากที่สุดแล้วค่อย ๆ ลดลงตามจำนวนคนที่อยู่ในความดูแลและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กมลชนก ไพโรจน์ (2554) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมบุคลากรกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ผลการศึกษาพบว่า จำนวนสมาชิกที่อยู่ในภาระพึ่งพิงมีความสัมพันธ์กับระดับการออม อย่างมีนัยสำคัญ

2.9 บุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาที่มีอายุการทำงานต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมไม่ต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าบุคลากร ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาอายุการทำงานที่มีต่างกันนั้น เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการออมไม่ว่าจะเป็นด้านปริมาณการออม ด้านรูปแบบการออม และด้านวัตถุประสงค์การออมซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เบญญาภา สุขนิก (2561) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานธนาคารในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลเรื่องอายุการทำงาน แตกต่างกันส่งผลต่อการออมของพนักงานธนาคารในกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ผลการศึกษาพบว่า อายุงานของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ไม่มีผลต่อการออมอย่างมีนัยสำคัญ

2.10 บุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาที่มีระดับตำแหน่งงานต่างกัน ทำให้พฤติกรรมกรออมไม่ต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาระดับตำแหน่งงานที่มีต่างกันนั้น เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมกรออมไม่ว่าจะเป็นด้านปริมาณการออม ด้านรูปแบบการออม และด้านวัตถุประสงค์การออม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เบญญาภา สุขนีก (2561) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมกรออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานธนาคารในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลเรื่องตำแหน่งงาน แตกต่างกันส่งผลต่อการออมของพนักงานธนาคารในกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลวิจัยของ กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) ซึ่งได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมกรออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ผลการศึกษาพบว่า ตำแหน่งงานของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ไม่มีผลต่อการออมอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อองค์กร

1. ควรให้ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลการออม รูปแบบการออม ซึ่งปัจจุบันมีรูปแบบการออมมีหลากหลาย ซึ่งบางครั้งบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษายังไม่เข้าใจในบางรูปแบบการออม มีทั้งการออมที่สามารถให้ผลตอบแทน การออมที่สามารถเพิ่มมูลค่าของเงินออม หรือการออมที่มีความเสี่ยงสูงแต่ได้ผลตอบแทนสูงด้วย ได้แก่การออมโดยการซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ เป็นต้น ซึ่งถ้าบุคลากรศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาสนใจการออมรูปแบบใดก็จะสามารถเลือกได้ตามความต้องการ และเหมาะสมกับตนเองได้

2. ควรส่งเสริมให้บุคลากรศูนย์เทคโนโลยีมีอาชีพเสริม โดยการขอความร่วมมือจาก หน่วยงานในสังกัด กศน. ที่มีทักษะในอาชีพต่างๆ เช่น ช่างตัดผม ช่างซ่อมโทรศัพท์มือถือ การทำขนมต่างๆ การทำอาหารคลีน การทำงานฝีมือต่างๆ มาให้ความรู้ เพื่อให้บุคลากรศูนย์เทคโนโลยีสามารถสร้างรายได้จากการนำความรู้ไปประกอบอาชีพเสริม เพื่อเพิ่มรายได้ ซึ่งจะทำให้มีโอกาสที่จะมีเงินออมเพิ่มขึ้น เมื่อเกิดปัญหาทางการเงินสามารถนำเงินออมที่สะสมไว้มาใช้โดยไม่ต้องมีภาระหนี้สิน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้การศึกษานี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดมากยิ่งขึ้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลด้านอื่นที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรออมเพื่อขยายผลการศึกษาและเป็นข้อเสนอแนะกับหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

2. ควรศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมกรออมด้านอื่นๆหรือศึกษาเชิงลึกเป็นรายด้านและทำการวิเคราะห์ผลเพื่อติดตามผลการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมกรออมอย่างต่อเนื่อง

3. การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาเพียงบุคลากรประเภทข้าราชการลูกจ้างประจำพนักงานราชการที่ปฏิบัติงานที่ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาเท่านั้นควรขยายขอบเขตการศึกษาให้กว้างออกไปเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหลากหลายมากขึ้นเช่นบุคลากรในหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อนำผลมาเปรียบเทียบต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผล ต่อการออมของพนักงานบริษัท อสังหาริมทรัพย์สารนิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ:88 หน้า
- กมลชนก ไพโรจน์ (2554) พฤติกรรมการออมของบุคลากรกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลังปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : 99 หน้า
- ชานีเยษฐ์ ช่างวัฒนกุล. (2559) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ : 62 หน้า
- ดารารภรณ์ โคสิริวิวัฒน์ (2558) การศึกษาพฤติกรรมและรูปแบบการออมของข้าราชการกองทัพอากาศปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ : 111 หน้า
- นเรศ หนองใหญ่ (2560) พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตพื้นที่พัทยา จังหวัดชลบุรี วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา : 97 หน้า
- เบญญาภา สุขนิ๊ก (2561) พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานธนาคารในกรุงเทพมหานคร วิชาเอกการเงินและการธนาคาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร (หัวหมาก)
- ปรารธนา หลีกภัย (2563) พฤติกรรมการออมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดตรัง วารสารบัณฑิตศึกษา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา : 111-116
- ปรารธนา เหล่าคนดี (2558) พฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานกรณีศึกษา : พนักงานบริษัทฟูโดโปรเจ็ค (สยาม) จำกัด และพนักงานบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บัวหลวง จำกัด เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ : 114 หน้า
- มุกดา โควกุล (2558) การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล สาขาวิชาการเงินและการลงทุน คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยรังสิต
- มงคลชัย จำรูญ (2560) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออมเงินในกองทุนการออมแห่งชาติของแรงงานนอกระบบ ในกรุงเทพมหานครวิทยานิพนธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตวิชาเอกการเงิน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี : 104 หน้า

รัชนีบุญย์ ลิ้มปัญญาเลิศ. (2553) พฤติกรรมการออมของประชากรในชุมชนเขตเทศบาลเมืองลพบุรี วารสาร
สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 36(2) : 167-178

ลลิตทิพย์ หาคำ (2562) พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการเงินและการธนาคาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ศิริมา วิทยา (2558) พฤติกรรมการออมและรูปแบบการออมของลูกค้ำธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
การเกษตร สาขาอำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูลสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย : 96 หน้า

อนงนาฏ ศุภกิจฉนิชกุล (2558) พฤติกรรมการออมและการบริหารการเงินก่อนเกษียณอายุ กรณีศึกษาบุคลากร
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม วิทยานิพนธ์หลักสูตร
บริหารธุรกิจ มหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร : 211 หน้า